

Protokoll hållet vid Sundsvalls
lärares förenings sammankommande den 25
nov. 1887

Sedan det jämförelsevis talrikt berömda
mötet öppnats med bön af ordföranden, hr. Ohlsson,
afslöts af hr. Björklund undervisningsprof. enf.
Meijerbergs system.

Föregående mötes protokoll upplästes och
godkändes.

Till undervisare vid nästa möte valdes
fröken Boström.

Härefta öfvergicks till behandling af första
frågan på programmet: "Kan lärotonen inverka
på undervisningens resultat?" Utom
hr. Västlin, som inledde frågan, yttrade sig hr.
kyrkoherde Boström, hr. ordföranden, hr. Ny-
ström, hr. Västlin och undertecknad. Af den
lefliga och näpramma diskussionen framgick, att
lärotonen kan inverka på undervisningens
resultat, att lärarens uppträdande i skolan bör
vara begrundat, värdigt och skönfullt, att
intresset för kallet bör vara lifligt, ej förenadt
med tillgjörighet, att lärotonen bör vara artad
efter läroämnets beskaffenhet och att barnens
skynne under en kristendomslektion ej borde
skaffas förr än efter dess slut.

Färskildt betonades, att lärotonen borde vara
naturlig och lämpad efter läroämnets beskaffen-
het.

Andra frågan: "Vilken betydelse hafva äskade

ningröfningarna och huru skola de bedrivas?

Ordföranden, som inlädde frågan, betonade särskildt att i frågarörande ämne var öfvert för talöfning, slöt sig i öfvert till hvad normalplanen uttalar i detta sammanhang. att utveckla barnens iakttagelseförmåga, ordna deras föreställningar, bibringa dem någon öfning att uttrycka sig samt väcka och lifva deras intresse för arbetet.

Rörande sättet att bedrivas undervisningen i detta ämne slöt sig talaren öfvert till normalplanen, då det heter: "Lärarinnan bör, sedan hon meddelat hvad som skall utgöra föremål för åskådningröfningen, under hänvisning till naturföremål eller plancher samtala med barnen derom, samt dervid söka handleda dem till att vinna klarare föreställningar och att enkelt och redligt uttrycka sina tankar om hvad som blifvit förvisadt och meddeladt."

Kyrkoherde Petron ansåg att ämnet öfvert var öfvert för bibringande af kunskap, ty på samma gång som barnen kunde omtala en sak, hade de öfvert kunskap derom.

Ordföranden framhöll närmast som på hvad den förre talaren yttrat olikheten mellan åskådlig undervisning och åskådningsundervisning. Betonade huru det nu icke var fråga om den förre utan den senare näml. åskådningsundervisningen.

Kyrkoherden instämde här, men vidhöll ändå sitt förre yttrande; framhöll huru öfvert stort kunskap man kan bibringa små barn genom t. ex. bibl. plancher m. m. dylikt.

Emedan tiden var långt framskriden, beslöt mötet att sluta diskussionen öfvert denna fråga för denna gång och fortsätta dermed vid nästa möte.

Som intet vidare förekom afslöts mötet med lov af ordföranden.

N. Stenlund,
sekreterare